

Zabójcze eksperymenty dr. Fauciego na dzieciach

29 października 2021

W latach 1980. i 1990. National Institutes of Health NIH przeprowadził badania nad lekami na AIDS, które doprowadziły do śmierci dzieci. Wiadomości na temat trwających dekady badań, w których badacze poszukiwali adoptowanych dzieci zakażonych wirusem HIV, aby testować na nich nowe niebezpieczne leki, powracają po publikacji przerażających eksperymentów przeprowadzonych na psach przez NIH pod kuratelą dr Anthonego Fauci.

W celu rekrutacji adoptowanych dzieci NIAID zapewniał, że „niezależni rzecznicy” będą zawsze pod ręką, aby chronić bezpieczeństwo dzieci, jednak niemal zawsze było inaczej. Czasem zabójcze eksperymenty zostały opisane w artykule Associated Press przez byłego reportera Johna Solomona, który udokumentował, w jaki sposób rząd dążył do poszukiwania „głównie dzieci z ubogich rodzin lub z mniejszości rasowych”, które miałyby brać udział w „badaniach medycznych i badaniach leków, o których wiadomo było, że mają poważne skutki uboczne u dorosłych i dla których bezpieczeństwo u dzieci było nieznane”.

„Badania przeprowadzono w co najmniej siedmiu stanach – Illinois, Luizjanie, Maryland, Nowym Jorku, Północnej Karolinie, Kolorado i Teksasie – i obejmowały ponad cztery tuziny różnych badań. Według wywiadów i dokumentów rządowych, wiek przybranych dzieci wahał się od niemowląt do nastolatków. W kilku badaniach, w których wzięły udział dzieci, stwierdzono, że pacjenci cierpieli na skutki uboczne, takie jak wysypki, wymioty i gwałtowne spadki liczby zwalczających infekcje krwinek, a w jednym z badań odnotowano „niepokojący” wyższy wskaźnik śmiertelności wśród dzieci, które przyjmowały większe dawki leku”.

<https://downloads.banned.video/videos/d1a5ea93-9578-4bd8-9a41-d2533a45b880.mp4>

Solomon wyjaśnił, że rządowi badacze w 1983 r. zgodzili się, aby „oddziały dziecięce” monitorowały eksperymenty i działały jako „niezależni rzecznicy” na rzecz bezpieczeństwa dzieci w badaniach „które wiązały się z ryzykiem większym niż minimalne i nie miały obietnicy bezpośrednich korzyści”, jednak ta zasada nie była egzekwowana.

„Niektóre adopcyjne agencje, w tym w Illinois i Nowym Jorku, wymagały od badaczy podpisania dokumentu wyrażającego zgodę na zapewnienie ochrony bez względu na ryzyko i korzyści. Jednak naukowcy i agencje adopcyjne powiedzieli AP, że wychowankowie biorący udział w badaniach leków na AIDS często nie otrzymywali takich rzeczników, mimo że instytucje badawcze wielokrotnie obiecywały to na piśmie”.

Na przykład „Urzednicy z Illinois uważają, że żadne z ich prawie 200 wychowanków w badaniach nad AIDS nie miało niezależnych monitorujących” – poinformował Solomon. Podobnie, „Dane z Nowego Jorku pokazują, że 142 – mniej niż jedna trzecia – z 465 wychowanków w badaniach leków na AIDS otrzymało takich rzeczników, mimo że wymagała ich polityka miasta”.

Naukowcy z Chicago Children’s Memorial Hospital i Baltimore’s Johns Hopkins University również potwierdzili, że żaden oddział dziecięcy nie monitorował tych badań. Brak rzeczników bezpieczeństwa miał tragiczne konsekwencje dla dzieci, zwłaszcza że brały udział w ryzykownych badaniach klinicznych Fazy I i Fazy II.

„Niektóre przybrane dzieci zmarły podczas badań” – powiedział Solomon. Jednak, podobnie jak w przypadku obecnych zgonów poszczepiennych, „agencje stanowe lub miejskie stwierdziły, że nie mogą znaleźć żadnych zapisów, że jakiegokolwiek zgony były bezpośrednio spowodowane eksperymentalnym leczeniem”.

Urzednicy stanu Illinois potwierdzili, że dwoje lub troje wychowanków zostało zatwierdzonych do udziału w badaniu Dapsonu w połowie lat 1990. Naukowcy mieli nadzieję, że lek zapobiegnie zapaleniu płuc, które dotyka pacjentów z AIDS.

Naukowcy stwierdzili, że niektóre dzieci musiały zostać odstawione od leków z powodu „poważnej toksyczności”, u innych pojawiły się wysypki, a wskaźniki zgonów i toksyczności krwi były znacznie wyższe u dzieci, które przyjmowały lek codziennie, a nie co tydzień. Co najmniej 10 dzieci zmarło z różnych przyczyn, w tym czworo z powodu zatrucia krwi, a naukowcy stwierdzili, że nie są w stanie określić bezpiecznej, użytecznej dawki. Powiedzieli, że zgony nie wydawały się być „bezpośrednio przypisane” Dapsonowi, ale mimo to były „niepokojące”.

„Nieoczekiwanym odkryciem w naszym badaniu było to, że ogólna śmiertelność podczas przyjmowania badanego leku była znacznie wyższa w grupie z Dapsonem podawanym codziennie. To odkrycie pozostaje niewyjaśnione” – podsumowali naukowcy.

W tym czasie etyk medyczny z Uniwersytetu Pennsylvania Arthur Caplan twierdził, że naukowcy powinni byli zezwolić na obecność rzeczników dzieci, by byli świadomi zagrożeń związanych z badaniem, ponieważ „była wielka niepewność co do tego, jak dzieci zareagują na leki na AIDS, które często są toksyczne dla dorosłych” – donosi Solomon.

„To dokładnie ten zestaw okoliczności, który sprawił, że zdobycie tych rzeczników dla tych dzieci było absolutnie obowiązkowe” – powiedział Caplan. „To niewybaczalne, że nie mieli rzecznika dla każdego z tych dzieci”. „Kiedy masz najbardziej wrażliwe osoby, jakie można sobie wyobrazić – dzieci bez rodziców – to naprawdę musisz przyjść z kimś niezależnym, kto nie ma żadnych zobowiązań” – dodał.

W 2009 roku dochodzenie zlecone przez Nowy Jork stwierdziło, że „nie znaleziono dowodów na to, że jakiegokolwiek dzieci

zmarły w wyniku badań, lub że dzieci zostały wybrane ze względu na ich rasę”.

Jak zauważył Tom Pappert z „National File”, oficjalna biografia Fauciego na stronie NIAID z dumą wymienia między innymi postępy w badaniach nad AIDS. „Jako dyrektor NIAID, Fauci nadzorował badania mające na celu „zapobieganie, diagnozowanie i leczenie chorób zakaźnych i o podłożu immunologicznym, w tym HIV/AIDS”, podała strona internetowa” – pisze Pappert. „W 1988 Fauci został pierwszym dyrektorem Biura Badań nad AIDS”. Oczywiście do takiego życiorysu oprócz całej listy makabrycznych badań przeprowadzonych przez Narodowy Instytut Alergii i Chorób Zakaźnych rządu federalnego pod okiem Fauciego należałoby dodać zgony dzieci.

Na koniec ciekawostka – oto jak A. Fauci w 2019 r. powiązał konieczność zaistnienia pandemii w Chinach dla wprowadzenia „szczepionek mRNA”.

Autorstwo: Adan Salazar

Na podstawie: [NYPpost.com](https://nypost.com), [Natap.org](https://natap.org), [pl.Wikipedia.org](https://pl.wikipedia.org), [NYTimes.com](https://nytimes.com), [NationalFile.com](https://nationalfile.com)

Źródło oryginalne: [InfoWars.com](https://infowars.com)